

Skizzen, nov. 13. 1850.

Ederbarason.

Földön nagy is szép adások gyűlték össze nálom Olaszország illesely.
Hafas volna áker leiom: aré a könyves, feli mi-
járak kereskedéssel. Itt aprított adások, nap-
pál. Nőid idő leiom is, nyakom, meg pafán, ma hol-
nap után at imukak. Előre övöndek a szép jelmerebb,
mellyekkel, e regis ephizál, mindesé gundagira emel-
m. fogat.

mi. fogját. Komamel, midőn sirs tipleleseme átad avar, mma
meg, hogy virágai páme Wárikus Jetyvinil leh-
nek, Könyvformára bepackolva.

— Ezen Fonyad Jován egy kis fainak a
páti fel. A dolga az is nagyon. A stórus is tudta lenni
300 ft. Bizonyosán végén, némi kálvária az
akarat efl. zömi. Egyre emel végén, kálvária.

Meg vagyok győződve, hogy a pár for irasnyi fáradság
nem fogad talán megtagadhi. Egy látni levél megírása
is egész. —

— Tóthi pihensé alá: Iskák irai pihensé! —
ah a mű nekem gyönyörűségem....

— (Saj Endre mi lapra akar indítani?)
/szállat, tized & tizedes!

Sz. H. H. H.